

Publicerad 2010-03-21 16:17 av Kurdisk skribent

Den enkla tron.

Du spred kärlek och styrka,
uppmanade oss att Herren En dyrka.

I din mun hade du Herrens ord,
och talade ännu då du satte av mot nord.

Dig ville de finna, dig ville de döda,
men aldrig ville du sluta, skänka bröd och föda.

Hellre gick du med sanning i hjärta och lögn under din fot,
än med måne i ena handen, solen i den andra, ätandes lögnens rot.

Dig vill vi tacka, dig vill vi ära,
eder till dig och Herren vill vi svära.

Ljusets budskap trängde igenom våra bröst,
lögnens bekvämlighet lämnade vi, för att höja vår röst.

Tålmod, hopp och handling skulle föra oss till kärlekens evighet,
i vår mat, i vår vind, i vår jord, och i vårt vatten ser vi Guds härlighet.

Vi älskar, och vi är!
Vi dyrkar, och vid Herren vi svär!

Vi är under Sändebudets skugga, må Herren ge honom lön!
Men hans huvud är lika lågt sänkt som våra huvuden, i bön.

För vem är mer härlig, än Herren vår Konung?
Vem skänker och vem tar vår mjölk och vår honung?

Förkasta hat, lögn och meningslöshet,
och må vi ha tro, som vår Profet - o, monoteismens enkelhet!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kurdisk skribent med Poeter.se id #29202 innehar upphovsrätten